

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 11/
1974-75 med anledning av landskapsstyrelsens fram-
ställning till Landstinget med förslag till

1) landskapslag angående ändring av landskaps-
lagen om jakt och

2) landskapslag angående ändring av 1 och 3 §§
landskapslagen om rovdjurspremier i landskapet
Åland.

Landstinget har inbegärt lag- och ekonomiutskottets utlåtande över ovan nämnd framställning. Med anledning härav får utskottet, som hört miljövårdsintendenten H-åkan Kulves, agrologen Sven-Olof Eriksson, jakt- och naturvårdskonsulenten Jens Harberg, lagberedningssekreteraren Christer Jansson och landstingssekreteraren Henrik Gustafsson anföra följande.

Utskottet har till stora delar omfattat de förändringar i gällande lag om jakt, som föreslås i landskapsstyrelsens framställning men anser skäl föreligga att för landstinget föreslå vissa förändringar och kompletteringar.

Med beaktande av de stora skador på främst spannmålsodlingar som grågåsen och sädgåsen kan förorsaka anser utskottet att de fågelarter, som uppräknas i framställningens 14 § 3 mom. och sålunda får dödas för fredande av gård, trädgårds-, grönsaks- och spannmålsodling bör utökas med grågåsen och sädgåsen. Med beaktande av att jakt på dessa fågelarter tillåtes i riket under tiden 20 augusti till 30 november och att jakt på grå- och sädgåsen även annanstädes i Norden är tillåten anser utskottet att det finnes skäl att för undvikande av skadegörelse tillåta dödande av dessa fåglar på samma sätt som gäller björktras-ten, koltrasten, gråsparven, tamduvan, ringduvan och skogsduvan.

Beträffande landskapsstyrelsens framställning med förslag till ändring av 23 § framför utskottet följande.

1) Skäl till införande av jakttid för ekorre föreligger enligt utskottets åsikt inte då ekkorrstammen ej torde ha ökat sedan denna fredades år 1971.

2) Utskottets majoritet, som omfattar framställningens förslag beträffande en förkortning i april av jakttiden för alfågel, sjöorre och skäggdopping anser att jakttiden för hane av ejder med beaktande av den starka ejderstammen kunde förlängas så att jakt skulle tillåtas även under tiden 10-15 april. En medlem har ej kunnat omfatta utformningen av stadgandet om utökad ejderjakt.

3) En begränsning av jakttiden för gråsäl och vikarsäl omfattas av utskottet som dock anser det lämpligare att tidigarelägga jakttiden en månad så att den infaller under tiden den 1 juni - 30 november.

4) Utskottet vill särskilt med beaktande av fårskötseln senarelägga jakt med drivande hund och föreslår därför att jakttiden för rådjur förlängs att gälla

under tiden 15 september - 24 oktober men att tiden för jakt med drivande hund på rådjur förkortas att gälla endast under jakttidens fem sista dagar. Med beaktande av att landskapsstyrelsen ger tillstånd till det antal djur, som får fällas behöver en förlängning av jakttiden inte innebära ett starkare hot mot rådjursstammen och då följderna av jakt med drivande hund inte helt kan förutses anser utskottet en sådan lösning av jakttiden och sättet för jakten motiverad.

5) Då utskottet anser att jakt med drivande hund ej jämsides bör bedrivas på å ena sidan rådjur och å andra sidan räv och hare föreslår utskottet att räven får jagas med drivande hund under tiden 25 oktober - 31 januari och att jakt på hare, järpe och orrtupp får bedrivas den 25 oktober - 31 januari.

6) Gråtruten bör såväl som övriga i framställningens förslag till 23 § 2 mom. nämnda djurslag vara undantagen från fredning under hela året.

7) Utskottet omfattar landskapsstyrelsens förslag att i princip endast person, som har sin i lagen om befolkningsböcker (FFS 141/69) avsedda hemort i landskapet Åland under tiden 15 mars - 15 april och 1-25 maj här skall få bedri-va jakt på nämnda sjöfåglar. Utskottet har emellertid ansett att under tiden då sjöfågelstammarna är starka och då skäl i övrigt kan föreligga skall tillstånd kunna givas till sådan jakt åt person, som är uppvuxen på Åland och denne är i 1,2 och 6 §§ avsedd jakträttsinnehavare. På samma sätt borde sådant tillstånd kunna beviljas icke ålänning som med äganderätt disponerar större jord- och vattenområde. Tillstånd skulle inte få beviljas för längre tid än under en jakt-säsong åt gången. Utskottet anser icke såsom landskapsstyrelsen att den senare s-kulle fungera såsom tillståndsgivare utan utskottet anser att respektive jakt-vårdsförening i landskapet skulle komma att verka såsom tillståndsgivare och därmed avlasta landskapsstyrelsen denna arbetsbörda. En medlem i utskottet stöder landskapsstyrelsens lydelse i framställningens 23 § 3 mom.

Utskottet föreslår att 37 § 4 mom. får en sådan utformning att användandet av fågelhund för jakt med jakträttsinnehavarens tillstånd eller dressyr av fågelhund skall tillåtas endast under tiden 1 september - 31 januari och ej under hela året såsom föreslås i framställningen.

Utskottet har ej ansett det finnas skäl att ur 42 § avlägsna stadgandet om hurudant vapen och hurudan patron som bör användas ifråga om älg- och rådjursjakt. Däremot anser utskottet att landskapsstyrelsen för att underlätta tolkningen av denna paragraf, vid behov skall kunna utfärda föreskrifter om jaktvapen och dess användningsområde. Framställningens förslag att i denna paragraf förbjuda rådjursjakt med hund vars mankhöjd är högre än 28 centimeter anser utskottet att mera lämpligt kan införas i lagens 23 § i samband med jakttiden för rådjur. Utskottet vill att luftgeväret och därmed jämförligt vapen kategoriskt s-kall förbjudas vid jakt såsom är fallet i gällande lag.

I enlighet med utskottets förslag att jaktvårdsförening skall bevilja i 23 § 3 mom. avsett tillstånd föreslås att ikraftträdelsestadgandet ändras i konformitet

härmed.

Då gråtruten kan anses vara en lika stor skadegörare som havstruten och då gråtruten förekommer i större antal än havstruten anser utskottet att skäl ej finnes att ändra gällande lag så att rovdjurspremie ej kunde erläggas för dödad fullvuxen gråtrut.

Med hänvisning till det anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga lagförslagen
sålydande:

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om jakt.

I enlighet med Ålands landstings beslut upphäves 12 §, 30 § 2 mom. och 53 § 1 mom. landskapslagen den 25 mars 1965 om jakt (10/65), av dessa lagrum 12 § och 30 § 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 17 november 1971 (52/71) och ändras 14 § 2 och 3 mom., 19 § 1 mom., 23 §, 27 § 3 mom., 29 §, 34 § 2 mom., 37 § 4 mom., 41 § 2 mom., 42 § 2 mom., 45 § 3 mom., 48 § ¹ mom., 49 § samt 50 § 3 och 4 mom. av dessa lagrum 14 § 2 och 3 mom., 19 § 1 mom., 34 § 2 mom., 42 § ² mom. och 50 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 17 november 1971 (52/71) och 23 § sådan den lyder i landskapslagen den 10 juli 1972 (46/72) samt 37 § 4 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 27 juni 1967 (29/67), samt fogas till 23 § ett nytt 4 mom. till 42 § ett nytt 6 mom. och till 50 § ett nytt 5 mom., såsom följer:

14 §.

- - - - -
(2 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

För fredande av gård ävensom av trädgårds-, grönsaks-, eller spannmålsodling är det tillåtet att inom desamma eller i deras omedelbara närhet döda björktrast, koltrast, gråsparv, tamduva, ringduva, skogsduva, grågås och sädgås.

- - - - -
19 §.

(1 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

- - - - -
23 §.

Jakt får under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

Jakttider	Slag av villebråd
2.1-31.12	bisam, hermelin och mink samt tamduva,
(uteslutning)	
15.3-15.4	alfågel, sjöorre och skäggdopping samt hane av knipa och storskrake,

10.4-15.4

hane av ejder

1.5-25.5

alfågel, sjöorre, skäggdoppning och morkulla samt hane av knipa, storskrake, småskrake, ejder, svärta och vigg,

1.6-30.11

gråsäl och vikarsäl,

1.7-15.4

räv, med drivande hund dock endast från och med den 25 oktober till och med den 31 januari,

1.9-31.12

gräsand, skedand, bläsand, stjärtand, vigg, knipa, brunand, alfågel, sjöorre, storskrake, småskrake, skäggdoppning, sothöna och morkulla,

1.9-30.4

ringduva,

15.9-24.10

rådjur, enligt särskilt tillstånd, med drivande hund, dock endast från och med den 20 till och med den 24 oktober, varvid hundens mankhöjd får vara högst 28 centimeter,

25.10- 31.1

hare, järpe och orrtupp.

Enligt särskilt tillstånd älg.

Kaja, kråka och skata samt fiskmås, havstrut, gråtrut och silltrut ävensom möss, råttor och sorkar är undantagna från fredning under hela året.

Jakt under tiden 15 mars - 15 april och 1-25 maj på alfågel, sjöorre, och skäggdoppning samt på hane av knipa, storskrake, småskrake, ejder, svärta och vigg får bedrivas endast av person som har sin i lagen om befolkningsböcker (FFS 141/69) avsedda hemort inom landskapet Åland. Annan person som är i 1,2 och 6 §§ avsedd jakträttsinnehavare och är uppvuxen i åländsk kommun eller som äger större jord- och vattenområde på Åland må efter prövning beviljas rätt att på sätt som i 4 mom. stadgas för viss tid, dock högst för de jaktperioder, som infaller under det kalenderår då ansökan om tillstånd göres, bedriva här avsedd jakt.

I 3 mom. avsett tillstånd att bedriva jakt ansökes hos jaktvårdsförening i den kom mun där jakten är avsedd att bedrivas. Med beaktande av i 3 mom. nämnda förutsättningar samt sjöfågelstammens storlek skall jaktvårdsförenings styrelse pröva ansökan och om skäl anses föreligga bevilja tillstånd till i 3 mom. avsedd jakt.

27 §.

(3 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

29 §.

(Såsom i landskapsstyrelsens framställning).

-5-

34 §.

(2 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

37 §.

Utan hinder av vad i 1 och 2 mom. är stadgat, får hund, som särskilt dres-serats att valla husdjur, eller annan särskild dresserad tjänstehund användas i tjänsteuppgifter och sådan dressyr bibringas hund om anmälan därom gjorts hos vederbörande polismyndighet. Detsamma gäller för fågelhund som med jakträtts-innehavarens tillstånd användes vid jakt på fågel eller undergår vederbörlig dressyr under tiden 1 september - 31 januari. Landskapsstyrelsen kan dock enligt prövning i enskilda fall förbjuda ovannämnd användning eller dressyr.

41 §.

(2 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

42 §.

Vid rådjursjakt må miniatyrgevär icke användas.

Landskapsstyrelsen kan besluta om närmare bestämmelser om skjutvapen och dess användning vid jakt.

45 §.

(3 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

48 §.

(1 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

49 §.

(Såsom i landskapsstyrelsens framställning).

50 §.

(3, 4 och 5 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1975. Före lagens ikraftträdande utfärdade jaktkort gäller för den tid de utfärdats, dock så, att jaktkortsinne-havare, som har sin i lagen om befolkningsböcker avsedda hemort utom landskapet, sedan lagen trätt i kraft ej äger rätt att bedriva i 23 § 3 mom. avsedd jakt om ej på jaktkortet av vederbörlig myndighet antecknats att han av jaktvårdsförening beviljats tillstånd härtill.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 1 och 3 §§ landskapslagen om rovdjurspremier i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 1 § och 3 § 1 mom. landskapslagen den 17 juli 1957 om rovdjurspremier i landskapet Åland (28/57) av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagen den 25 mars 1965 (17/65), såsom följer:

1 §.

För inom landskapet dödad rödräv, vildmink, fullvuxen gråtrut och fullvuxen havstrut kan av landskapsmedel erläggas belöning med belopp som fastställs av landskapsstyrelsen.

3 §.

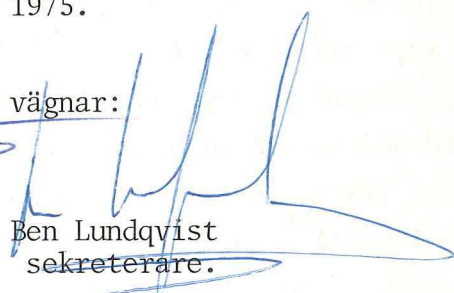
(1 mom. såsom i landskapsstyrelsens framställning).

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1975.

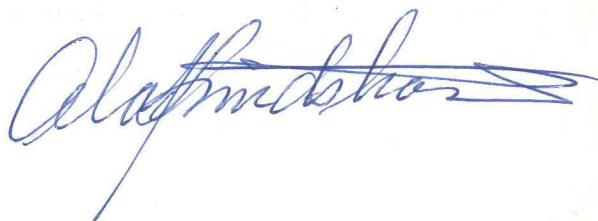
Mariehamn, den 14 april 1975.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Olof Lindström
ordförande

Ben Lundqvist
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Lindström, viceordföranden Olof M. Jansson samt ledamöterna Björklund, Gustafsson (delvis) och Wideman samt suppleanten Sanders (delvis).

R E S E R V A T I O N

Lag- och ekonomiutskottets majoritet har vid behandlingen av landskapsstyrelsens framställning nr 32 beslutat föreslå att jakt på hane av ejder skulle tillåtas alla år under tiden 10.4 - 15.4. Eftersom undertecknad anser att dylik jakt under ifrågavarande tid borde tillåtas endast i undantagsfall, i regel efter mycket milda vintrar, kan jag inte omfatta majoritetens i utskottet beslut och framhåller följande som motiv för mitt ställningstagande.

De tre senaste vintrarna har varit ovanligt milda, och många fågelarter, däribland även ejdern, har återvänt ovanligt tidigt från flyttningssorten. Jakt under tiden 10.4 - 15.4 kan under sådana förhållanden vara motiverad, eftersom jakten på ejder i slutet av jaktperioden i maj i praktiken bortfaller, emedan ejderhanarna då redan samlat sig i flockar utanför de skärgårdsområden, där vårjakten i huvudsak bedrivs. Några dagars jakt på hane av ejder i april skulle därför i verkligheten inte behöva innebära en förlängd jakttid om våren är tidig.

Däremot blir förhållandet ett helt annat de vårar islossningen sker i normal tid eller senare än normalt. I april anländer då vanligen de flesta ejdrarna från flyttningssorterna och samlas i stort antal vid isranden, där de kan bli föremål för en alltför intensiv jakt. På så sätt kan en jaktperiod i april leda till att många ejdrar blir fällda långt innan de nått sina häckningsplatser i den åländska skärgården. Normala vårar, då ejderjakt kan bedrivas under hela jaktperioden i maj, är den nu föreslagna tiden i april inte motiverad, eftersom denna tid då innebär en direkt förlängning av tiden för ejderjakt i de delar av skärgården, där tidig vårjakt kan bedrivas. En jaktperiod på ejder i april är sålunda, enligt min åsikt, inte behövlig alla år.

Därför anser jag, att landskapsstyrelsen varje vår bör avgöra huruvida jakt på hane av ejder under tiden 10.4 - 15.4 skall få bedrivas eller inte.

Vårdö den 10 april 1975.

Bjarne Björklund.